

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. B., wieczorem w dniu 19 sierpnia 2013 r. spożywał alkohol w postaci piwa. Po północy w dniu 20 sierpnia 2013 r. oskarżony kierował samochodem osobowym marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...). Pasażerem pojazdu był T. W.. Około godziny 1:30, przy ul. (...) w O. pojazd prowadzony przez J. B. został zatrzymany do kontroli przez patrol policji w składzie (...). Kierujący pojazdem został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem alcoblow z wynikiem pozytywnym. Następnie został przewieziony do Komendy Miejskiej Policji w O., gdzie został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem alcometr z wynikiem I badanie 1:48- 0, 29 mg/l, II badanie o godzinie 2:08 z wynikiem 0, 27 mg/l. Oskarżony nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi do 3,5 tony. Za powyższe został ukarany mandatem w wysokości 500 zł.

(dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 2, świadectwo wzorcowania k. 3, zeznania świadka Ł. W. k. 4, wyjaśnienia oskarżonego J. B. k. 9)

Oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Stwierdzono u wymienionego zaburzenia osobowości i zespół uzależnienia spowodowany używaniem substancji psychoaktywnych. Zdolność rozpoznania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem nie była zaburzona w rozumieniu art. 31 § 1 kk lub art. 31 § 2 kk. Oskarżony był zdolny do udziału w postępowaniu.

(dowód: opinia sądowo- psychiatryczna k. 25-29)

Oskarżony posiada orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym.

(dowód: orzeczenie o niepełnosprawności k. 86)

Oskarżony jest osobą karaną. Ostatni wyrok zapadł w stosunku do niego w dniu 29 czerwca 2005 r. Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. został skazany za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i inne. na karę 3 lat pozbawienia wolności. Wyrokiem łącznym z dnia 10 stycznia 2007 r. wymierzono karę łączną 3 lata i 3 miesiące pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki na 10 złotych. Postanowieniem Sadu Okręgowego w O. z dnia 16 listopada 2012 r. został warunkowo zwolniony z okresem próby do 16 listopada 2014 r.

(dowód: karta karna k. 19-21, 134-134v)

Oskarżony choruje przewlekle na wirusowe zapalenie wątroby typu C, cierpi na zespół (...) kończyn górnych, astmę oskrzelową, polipy pęcherzyka żółciowego. Wskazane schorzenia przewlekle nie stanowią zdrowotnej przeszkody do wzięcia udziału w postępowaniu karnym.

(dowód: dokumentacja medyczna k. 51-52, k. 57-64, k. 67-68, k. 100-108 sprawozdanie z wywiadu środowiskowego k. 83-85, zaświadczenie lekarskie k. 87, k. 111, opinia sądowo- lekarska k. 116-118)

Oskarżony w toku postępowania konsekwentnie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym złożył wyjaśnienia, w których podawał, że w dniu 19 sierpnia 2013 r. około godziny 22:30, wypił 1 piwo i nie zdawał sobie sprawy, że po upływie takiego okresu czasu, w dalszym ciągu znajduje się pod wpływem alkoholu. (k. 9). W postępowaniu sądowym wyjaśnił, iż posiada prawo jazdy, jednak jest ono zatrzymane z uwagi na przekroczenie limitu punktów karnych. Wyraził skruchę z powodu swojego postępowania. Złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze w wymiarze bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. (k. 137v)

Sąd zważył co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego przyznającego się do winy, albowiem są one spójne, logiczne a nadto zostały potwierdzone innymi dowodami, w szczególności zeznaniami interweniującego funkcjonariusza Policji Ł. W. oraz badaniami na zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego. Przeprowadzone po zatrzymaniu oskarżonego badania na zawartość alkoholu w organizmie oraz wyjaśnienia oskarżonego pozwoliły na ustalenie nie budzącego wątpliwości stanu faktycznego. W przedmiotowej sprawie Sąd nie dopatrzył się również podstaw do zakwestionowania wyników badań przeprowadzonych urządzeniem kontrolno-pomiarowym do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, gdyż urządzenie to posiadało aktualne świadectwo wzorcowania. Tym samym należy uznać, że odzwierciedlały one faktyczny stan nietrzeźwości J. B.. Zeznania funkcjonariusza Ł. W. są wiarygodne. Świadek opisał jedynie okoliczności związane z przeprowadzeniem rutynowej kontroli drogowej. Sąd nie dał wiary jedynie twierdzeniu oskarżonego, iż nie zdawał sobie sprawy, iż jest pod wpływem alkoholu. Być może oskarżony nie miał świadomości co do konkretnego poziomu stężenia, jednakże jako dorosły doświadczony mężczyzna z całą pewnością zdawał sobie sprawę z tego, iż po spożyciu alkoholu w postaci piwa zaledwie 3 godziny później, znajduje się on pod jego działaniem. Tym samym twierdzenia oskarżonego w tym zakresie należy uznać za niewiarygodne i zmierzające do umniejszenia jego odpowiedzialności za popełnienie zarzucanego mu czynu. Sąd uznał za wiarygodną opinię sądowo-psychiatryczną dotyczącą oskarżonego oraz opinię sądowo- lekarską dotyczącą jego stanu zdrowia. Opinie są spójne, zupełne, logiczne, zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby w oparciu o wszechstronną analizę akt sprawy oraz dokumentacji medycznej oskarżonego a także po przeprowadzeniu badania oskarżonego. Wskazane opinie nie były kwestionowane przez strony w toku postępowania. Za nie budzące wątpliwości zostały uznane inne dokumenty przedłożone przez oskarżonego m. in. dokumentacja medyczna oraz orzeczenie o niepełnosprawności.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a polega ona na tym, iż w dniu 20 sierpnia 2013 roku w ruchu lądowym w O. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, kierował pojazdem mechanicznym marki V. (...) o nr rej. (...), czym wypełnił znamiona czynu z art. 178a § 1 kk.

Kwalifikacja prawna przypisanego oskarżonemu czynu nie budzi wątpliwości. Oskarżony działał umyślnie, mając świadomość uprzedniego spożywania alkoholu, a w konsekwencji bycia pod jego działaniem.

Sąd przychylił się do wniosku oskarżonego o dobrowolne poddanie się karze bez przeprowadzania postępowania dowodowego w trybie art. 387 § 1 i 2 kpk. Uznając wniosek oskarżonego, wobec okoliczności sprawy za uzasadniony, Sąd wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Nadto, zgodnie z wnioskiem oskarżonego, Sąd orzekł obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Wymierzona przez Sąd kara pozbawienia wolności odpowiada wnioskowi oskarżonego, jest zarazem adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego oraz do stopnia jego winy. Oskarżony, popełniając czyn tego rodzaju, stworzył zagrożenie dla zdrowia lub życia, nie tylko własnego, ale także innych uczestników ruchu drogowego. Przy wymiarze kary, jako okoliczność obciążająca Sąd uwzględnił dotychczasową karalność oskarżonego. Natomiast okoliczność łagodzącą stanowi fakt, że oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę. Oskarżony wszedł kolejny raz w konflikt z prawem, jednak zarzucany mu czyn jest inny rodzajowo niż popełnione przez niego wcześniej przestępstwa. Postawa oskarżonego wskazuje, że już sam fakt prowadzenia przeciwko niemu postępowania i wydania wyroku skazującego, stanowi dla niego znaczną dolegliwość. W ocenie Sądu oskarżony zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia kary. Stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego w chwili czynu nie było duże i nieznacznie tylko przekroczyło próg określony w art. 115 par. 16 kk, statuujący granicę pomiędzy przestępstwem a wykroczeniem. Oskarżony prowadził samochód w środku miasta w późnych godzinach nocnych, został zatrzymany o godzinie 1:30 w nocy, należy więc uznać, że natężenie ruchu nie było duże, przez co stopień zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, które swoim czynem spowodował oskarżony, był także odpowiednio mniejszy. Okoliczności te również wpływają łagodząco na wymiar kary.

Sąd orzekł wobec oskarżonego także środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Wyznaczając okres obowiązywania zakazu Sąd miał na uwadze stopień nietrzeźwości, w jakiej znajdował się oskarżony w chwili czynu i stopień zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jaki spowodował

swoim czynem. Okoliczności te przemawiają za tym, aby oskarżonego wyłączyć z grona kierowców na minimalny okres czasu.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. 1982 nr 16 poz. 124 z późn. zm.).

Z uwagi na sytuację ekonomiczną oskarżonego, który otrzymuje niewielką rentę w wysokości 528 zł, cierpi na przewlekłe schorzenia, Sąd zwolnił oskarżonego z kosztów sądowych w całości.